

k o n v e r g e n c i a

medzinárodný
festival
komornej hudby 2026

vladimír
godár 70

22 / 3 / 2026 / 18:00

velké koncertné štúdio
slovenského rozhlasu

program

vladimír godár (1956)

sonáta na pamäť viktoro šklovského
pre violončelo a klavír /

sonata in memory of viktor shklovsky (1985)

i. largo / ii. presto agitato / iii. largo

jozef lupták / violončelo/cello **nora skuta** / klavír/piano

talizman, nokturno pre klavírne trio /

talisman, nocturne for piano trio (1979/1983)

daniel rumler / husle/violin **jozef lupták** / violončelo/cello

nora skuta / klavír/piano

déploration sur la mort de witold lutoslawski (1994)

daniel rumler, michaela hrubá / husle/violin

martin ruman / viola/viola **jozef lupták** / violončelo/cello

nora skuta / klavír/piano

ave maria (2026, premiéra)

dormi jesu (2008)

sweet and low, uspávanka / lullaby (2009/2017)

spevácky zbor **technik stu**

petra torkošová / zbormajsterka/choirmaster

daniel rumler, michaela hrubá / husle/violin

martin ruman / viola/viola **jozef lupták** / violončelo/cello

martin krajčo / gitara/guitar

prestávka / intermission

bikít gilgameš / bikít gilgamesh (1999)

peter mikuláš / bas/bass **jozef lupták** / violončelo/cello

la canzona refrigerativa dell arpa di davide (1999)

jozef lupták / violončelo/cello **martin krajčo** / gitara/guitar

**emmeleia pre sólové husle, sláčikový orchester,
harfu a krotaly / emmeleia for solo violin, strings
orchestra, harp and crotales (1993/1996)**

uspávanky / lullabies (2002/2017)

i. preludio / ii. hojda, hojda / iii. hajaj, belaj /
iv. interludio / v. beliže mi beli / vi. usniže mi usni /
vii. postludio

**barkarola pre violončelo, harfu, 12 sláčikových
nástrojov a čembalo / barcarolle for violoncello,
harp, 12 strings and harpsichord (1993)**

hilaris chamber orchestra

alan vizváry / husle, um. vedúci/violin, artistic director

eva šušková / spev/vocal

jozef lupták / violončelo/cello

mária kmetková / harfa/harp

adam štefunko / čembalo/harpsichord

andrew parrott / dirigent/conductor

iv. hajduk – rondeau / haydu – rondeau

(malá suita pre malého davida / little suite for little david)

stanislav palúch / husle/violin **jozef lupták** / violončelo/cello

peter breiner / čembalo/harpsichord **hilaris chamber orchestra**

live @ konvergenzie festival 2005 – 2025

„Predstavujeme nahrávku, ktorá mapuje dve desaťročia našej spolupráce, a verím, že tento ‚časozber‘ osloví aj vás, rovnako ako oslovil mňa. Veľmi ma teší, že Vlado stále komponuje a má čo povedať prostredníctvom svojej hudby.“

jozef lupták

Variácie na
slovenskú ľudovú
pieseň

Dormi Jesu

Sweet and Low

Passacaglia

Jesenná meditácia

Uspávanka
s panem Mozartem

Déploration
sur la mort de
Witold Lutosławski

Bikít Gilgamesš

Ricercar per quattro
stromenti

Pieta

*„Umenie má rozširovať priestor
ľudskej nezávislosti a slobody.“*

vladimír godár

*“Art should expand the space
of human independence and freedom.”*

vladimír godár

zakúpíte po koncerte alebo online na
konvergenzie.sk/shop

Prvý dotyk s hudbou Vlada Godára som zažil ešte na konci osemdesiatych rokov. Naplno ma vtiahla počas mojich vysokoškolských štúdií a už vtedy som tušil, že ju chcem hrať častejšie. Následne som sa s Vladom zoznámil a začala spolupráca, ktorej výsledkom bolo niekoľko albumov (*Komorná hudba, Hudba pre violončelo, Dariáčangin sad*) a mnoho koncertných programov nielen s jeho tvorbou, ale aj s dielami, ktoré som vďaka nemu objavil. Spolu s Vladom, Petrom Bielym, Ivanou Pristašovou a Petrom Šestákom sme kedysi založili Albrecht Quartet, a to priamo u legendárneho Hansiho Albrechta v Dome Albrechtovcov.

Osobný vzťah k Vladovej hudbe som získaval postupne, najviac po tom, keď skomponoval *O Crux* – meditáciu pre sólové violončelo, ktorú mi venoval. Dielo som premiéroval, niekoľkokrát nahral a nespočetnekrát uviedol na koncertoch od USA cez Londýn až po Nový Zéland. Po Bachových suitách je to najčastejšie hraná skladba na mojich sólových recitáloch. Stále ma oslovujú aj Vladove rané diela a myslím si, že ich výpovedná hodnota je nadčasová. Reakcie publika na jeho *Sonátu na pamäť Viktora Šklovského* boli častokrát také emocionálne, až ma to zaskočilo. Jeho hudba si získala obdivovateľov aj medzi zahraničnými interpretmi, vrátane môjho priateľa Roberta Cohena, hudobníkov z Hilliard Ensemble či Ensemble Corund.

Vlada si vážim nielen ako skladateľa, ale aj ako autora dôležitých textov o hudbe a spoločnosti. Na Konvergenciách pripravujeme už tretí koncert k jeho jubileu, tentokrát pri príležitosti sedemdesiatych narodenín. Ako inak? Veď je najhranejším slovenským skladateľom na konvergenčných, ale aj mojich koncertoch. Teším sa a som vďačný, že on sám prišiel s nápadom, aby sme vydali diela, ktoré zazneli na festivale. Veľmi ma teší, že Vlado stále komponuje a má čo povedať prostredníctvom svojej hudby.

jozef lupták

I first made contact with Vlado Godár's music in the late 1980s. Its full attraction grew upon me while I was at the Academy of Performing Arts in Bratislava, and already then I felt that I wanted to play it more often. Subsequently, I became personally acquainted with Vlado, and a collaboration began that resulted in several albums (Chamber Music, Music for Cello, Dariachanghi's Orchard) and many concert programmes featuring his compositions or works I discovered thanks to him. Together with Vlado, Peter Biely, Ivana Pristašová and Peter Šesták, I was involved in founding the Albrecht Quartet, in the presence of the legendary Ján Albrecht in the Albrecht House.

I was gradually developing my personal relationship to Vlado's music, but most of all after he composed O Crux – a meditation for solo cello, which he dedicated to me, and which I premiered, recorded a number of times, and on countless occasions played at concerts, from the USA through London to New Zealand. After the Bach Cello suites, it is the most frequently presented composition at my solo recitals. Vlado's early works also still speak to me, and I think their communicative value is timeless. The public's response to his Sonata in Memory of Viktor Shklovsky was often so emotional that it shocked me, whether in Slovakia or abroad. His music has gained admirers among performers in other lands, including my friend Robert Cohen and the musicians of the Hilliard Ensemble and Ensemble Corund.

I value Vlado not only as a composer but also as the author of important texts on music and society. At Konvergencie we are preparing what is now our third jubilee concert for him, this time on the occasion of his 70th birthday. How could we do otherwise? After all, he is the most-played Slovak composer at Konvergencie and at my concerts as well. I am glad and grateful that he himself came up with the suggestion of releasing works that have been played at Konvergencie. I am delighted that Vlado is still composing and that he has something to say through his music.

jozef lupták

S Jozefom Luptákom a jeho umením som sa po prvýkrát stretol v roku 1992, keď som bol nejaký čas predsedom výboru festivalu súčasnej hudby Melos-Étos. S organizátorom Petrom Važanom sme vtedy koncipovali program koncertu, na ktorom mali zaznieť všetky komorné diela Witolda Lutosławského a Peter ma upozornil na mladého violončelistu z triedy Jozefa Podhoranského na VŠMU. Tento koncert stál na začiatku nášho umeleckého partnerstva a vzájomného spoznávania. Skladateľ je nevyhnutne odkázaný na interpreta, na jeho umeleckú i ľudskú empatiu a ja som v Jozefovi Luptákovi stretol interpreta, ktorý celkom iste najlepšie pozná moje dielo, pretože si ho chcel osvojiť v celej šírke sólistického, komorného i orchestrálneho prejavu. Generačný rozdiel spôsobil, že kým ja som v poškolskej dobe ešte nejaký čas budoval socializmus v rámci socialistických inštitúcií, Jozef sa nemohol spoľahnúť na nijaké rozpadávajúce a rozkrádané inštitúcie, ale musel svoje umelecké aktivity spojiť aj s výstavbou nových inštitúcií, musel sa stať „človekom novej doby“. Možno preto sa nám podarilo znovu stretnúť pri tvorbe

CD s mojou komornou hudbou¹, ktoré by bez jeho oduševnenia iste nevzniklo. a čoskoro pri ďalšom CD (1999)². A toto oduševnenie stálo aj pri vzniku idey a realizácie festivalu Konvergenzie, ktorý sa stal slovenskou stálicou popri prežívších štátnych inštitúciách a predovšetkým vďaka Konvergenciám sme sa aj znovu a znovu mohli spájať v našich hudobníckych snaženiach a starnúť s pozitívnymi myšlienkami. Vďaka za všetky tieto stretnutia!

vladimír godár

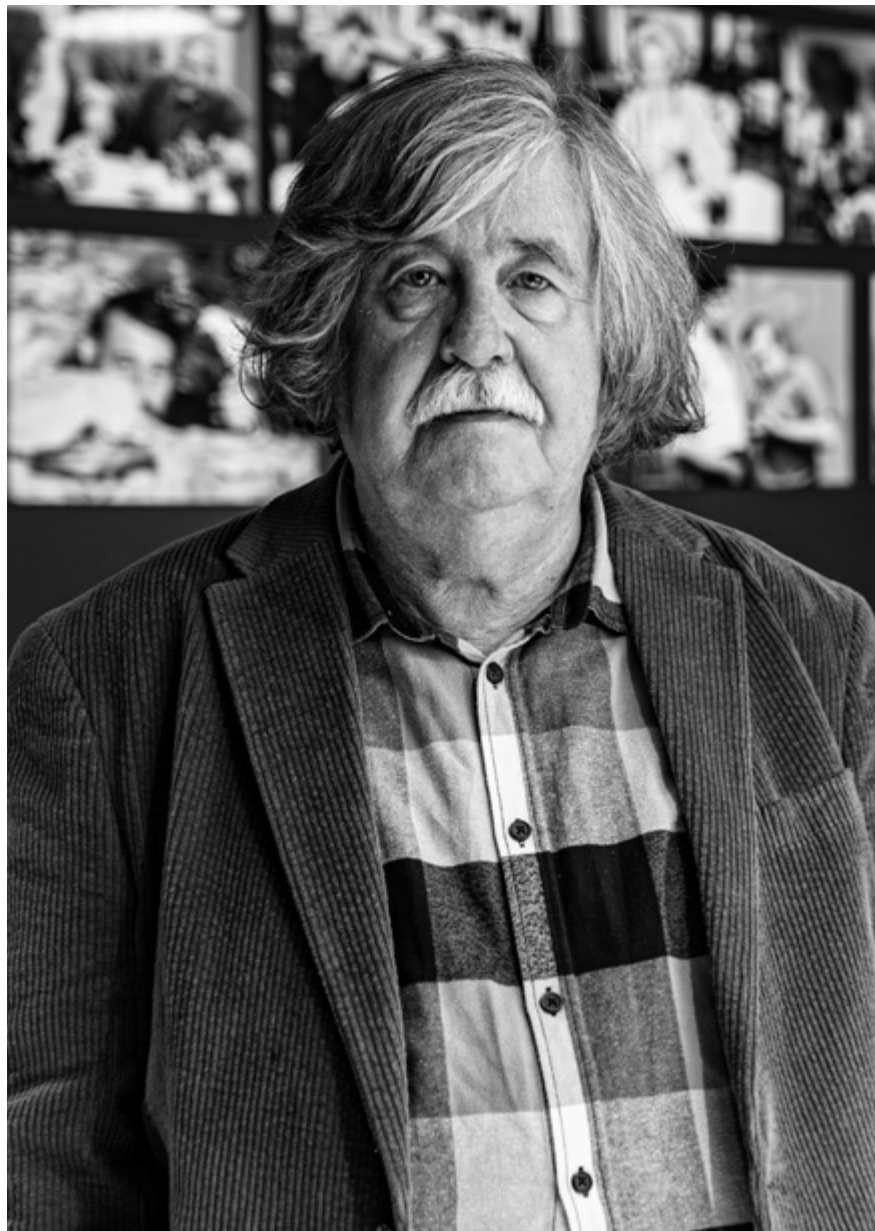
I first made acquaintance with Jozef Lupták and his art in 1992, when I was president of the committee of the Melos-Ethos festival of contemporary music. The organiser Peter Važan and I devised a concert programme where all of Witold Lutoslawski's chamber works would be played, and Peter drew my attention to a young cellist from Jozef Podhoranský's class in Bratislava's Academy of Performing Arts. This concert was at the beginning of our

1 Chamber Music (Slovart Records, 1996)

2 Music for Cello (Slovart Records, 1999)

artistic partnership and mutual acquaintance. The composer is inescapably dependent on the performer, on his/her artistic and human empathy. In Jozef Lupták, I found the performer who quite definitely knows my work best, because he has sought to appropriate it in its entirety, from solo, chamber, and orchestral music.

vladimír godár

Mnoho rozsiahlych a užitočných kníh by sa dalo napísať o mojom najstaršom priateľovi. Ja by som napísal veľmi osobnú, pretože sa poznáme vyše päťdesiat rokov a z najkurióznějších zážitkov by som uviedol, že sme sa ženili v ten istý deň, na tom istom mieste, jeden po druhom a dopadlo to podobne u oboch.

Keď som sa s Vladom bližšie zoznámil a presedeli sme dlhé hodiny v byte jeho rodičov na Oravskej ulici, zistili sme, že máme načítané zhruba rovnaké knihy, napozierané rovnaké filmy a napočúvanú rovnakú hudbu. To, čo mi chýbalo, som sa snažil s jeho pomocou dobehnúť a jedného dňa sa mi to snáď aj podarí, lebo ma neustále prenasleduje pravidelnými odporúčaniami. Okrem Beatles a Kalinu a Ilfa a Petrova a Vodňanského so Skoumalom a Ivana Vyskočila a Andreja Rubľova a všetkého ostatného sme objavili aj spoločný zmysel pre humor a absurditu, či už životnú alebo vytvorenú.

Obaja sme mali to šťastie, že sme sa ocitli u Hansiho Albrechta, ktorý pri svojej jasnozrivosti inšpiroval každého z nás osobitným a o to účinnejším spôsobom. Mal som potešenie interpretovať niekoľko Vladových skladieb a vždy to bol veľký zážitok pre mňa, mojich kolegov a samozrejme pre obecenstvo. Vlado píše krásnu a dobrú hudbu, múdre a užitočné knihy a kým učil, pre študentov, ktorí vnímali, to bol životný zážitok, pretože mohli zažiť snáď jediného slovenského polyhistora. To, že akademické inštitúcie nezhobronia pri jeho dverách, aby u nich prednášal a nevedia jeho schopnosti patrične oceniť, nebudem komentovať. Ale najdôležitejšia časť jeho osobnosti je podľa mňa „spiritus movens“.

Boli sme ešte študenti, keď ma začal presviedčať, že by som sa mal venovať džezovému klavírovaniu a hneď mi vymyslel aj spoluhráčov. O niekoľko dekád neskôr ma zoznámil so Stanom Palúchom, z čoho sa tiež vyklúlo množstvo projektov, ktoré zatiaľ nekončia. Mnohé slovenské skladby (aj moje) by sa nikdy nedočkali predvedenia, keby nebolo Vladovej trpezlivosti, neústupčivosti a schopnosti zorganizovať v zákulisí, bez verejného vystavovania, takmer čokoľvek.

Vlado je inšpirátorom a realizátorom stoviek projektov, z ktorých mnohé majú pre slovenskú kultúru, či momentálne jej trosky, zásadný význam. Koncerty, koncertné cykly, nahrávky, realizácie historických skladieb z rozpätia niekoľkých storočí, vydateľské projekty (časopisecké, knižné a hudobné) nebývalých rozmerov a výrazného historického významu, interdisciplinárne presahy a v neposlednom rade priateľské posunutia mnohých kolegov smerom k vzájomnej spolupráci či k tvorbe a realizácii diel, ktoré by inak nevznikli, sa jednoducho nedajú spočítať.

Chcelo by to osobnosť godárovskej akribie, tvrdošijnosti a schopnosti zhromažďovať a kombinovať inými nepozorované detaily, aby sa dala táto oblasť jeho pôsobenia katalogizovať. Neviem si predstaviť, ako by sa dala

oceniť, pretože dlh, ktorý má voči Vladori Slovensko, jeho kultúra, história, filozofia a povedomie, je už teraz nesplateľný a každým dňom rastie.

Vladova „hybná sila“ sa prejavuje aj v každej jeho skladbe. Jeho hudba posúva poslucháčov smerom k všeplatným morálnym ideálom, kritickej kontemplácii a zásadným úvahám o krásach, temných zákutiach a význame našich podenkových životov. Okrem toho nikdy nie je bez humoru – jedného z najdôležitejších znakov vysokej inteligencie.

Šanca, že by sme sa v blízkej budúcnosti mohli ocitnúť vo Vladovej imaginárnej krajine dobra, krásna, pokoja a mieru, je momentálne veľmi nízka. Vlastnosti sociálno-politickej platformy, na ktorej sme sa v tejto fáze života takmer spoločne ocitli, boli dôvodom, prečo sme obaja prestali písať publicistiku a úspešne sme sa autoostrakizovali do nie príliš hlučnej samoty. Jedno je isté – Vlado je jeden z mála ľudí, ktorí sa nás svojou celoživotnou prácou neúnavne a jednoznačne snažia k dobru a krásnu nasmerovať a posúvať. Nech to jemu a sprostredkovane aj nám všetkým ešte dlho vydrží!

peter breiner

Keď som na svoje desiate narodeniny (*sic*) po prvýkrát zmienil svoj zámer zasvätiť život hudbe, sotva by si niekto dokázal predstaviť, že by akési batola, vzdialené vyše 1600 kilometrov, ktoré malo o šesť dní osláviť svoje prvé narodeniny, mohlo do môjho hudobníckeho života zasiahnuť takým zásadným spôsobom.

Bolo to v marci 1957 a trvalo ďalších 30 rokov, kým prišlo z Bratislavy nezvyčajné pozvanie. Vyhládka po prvýkrát navštíviť Slovensko i atraktivnosť programu, do ktorého bolo okrem diel Mozarta a Boccheriniho zaradené aj úplne nové *Concerto Grosso*, boli dostatočne lákavé. Navyše, pomôcť významnému žijúcemu skladateľovi premiérovať jeho skladbu publiku bolo príležitosťou, ktorú som si nechcel nechať ujsť.

Zmienеным skladateľom je, samozrejme, Vlado. Naše nevyhnutne sporadické spolupráce a kontakty, trvajúce už takmer štyri dekády, boli vždy veľmi obohacujúce a podnetné. Hĺbka, rozsah a jasnosť jeho uvažovania o hudbe, v kompozícii i vo vedeckom myslení, sú výnimočné a nebudem preháňať, ak poviem, že Vlado ovplyvnil a nesmierne obohatil môj hudobnícky život.

„With a little help“ od Vlada som dostal privilégium nahliadnúť do sveta Hansiho Albrechta, pochopil som význam Bratislavy v dejinách hudby, spoznal bohatstvo diela Jána Levoslava Bellu a získal nových hudobníckych priateľov.

So svojou typickou veľkorysťou nám s Emily [Van Evera] Vlado venoval svoje diela: jej *Ecce Puer* a mne *Symfóniu* č. 2, nehovoriac o hrdinskom výkone jeho manželky Kataríny pri preklade mojich muzikologických prác. Oboch nás nesmierne teší, že sa môžeme pridať k oslave, ktorú si Vlado nepochybne zaslúži.

andrew parrott

Hudba mi umožňuje prebývať v priestore, v ktorom niet ostrých hrán reálneho života, jeho nemotorných stretov, zádrhov, jeho banality, všednosti či tuposti. Vlastne, všetko to tam je, ale v akejsi ideálnej podobe, zbavenej ostňa materiálneho sveta. Dobrá hudba tlmočí svet tak, že chaos sa usporadúva do hierarchie a konflikty sú zbavené otvorených rán a vyjadrené citovo nabitým jazykom, ktorému veríme.

Keď som prvýkrát počul hudbu Vlada Godára, nemal som poruke takéto formulácie, takéto pokusy verbalizovať hudobný zážitok, ale cítil som, že počúvam dobrú hudbu. Prihovárala sa mi v zrozumiteľných vetách, dávala mi priestor nadýchnuť sa, motívy plynuli raz predvídateľne a potom sa zrazu objavila melodická kontúra, ktorá prekvapila. Nie svojou arogantnosťou, vyzývavosťou, ale adekvátnym, dojímavým gestom. Také momenty mám vo Vladovej hudbe zvlášť rád. Sú to metafory, ktoré ma vždy zastihnú nepripraveného, aby sa mi mohli dostať pod kožu.

Raz mi Vlado povedal, že keď v hudbe neviem, ako ďalej, je dobré spochybniť svoje základné východiská a začať z úplne iného konca. Zdá sa, že to prinesie iba chaos, že to ide proti prirodzenej intuícii, ale je to práve tá intuícia, ktorá človeka opäť dovedie do bezpečných vôd a z rozvratu môže vzniknúť zmysluplný tvar. Želám Ti, Vlado, aby Ťa intuícia nesklamala, aby si nachádzal tie zmysluplné tvary a aby si neprestal komponovať dobrú hudbu. A ďakujem za tú doterajšiu!

peter zagar

Sonáta na pamäť Viktora Šklovského pre violončelo a klavír (1985)

Touto skladbou som chcel vzdať hold pamiatke Viktora Šklovského (1893—1984), onoho „spiritus movens“ ruského formalizmu. Šklovskij, odsúdený na tridsaťročné mlčanie, dokázal sformulovať idey a postoje, ktoré prispeli k vzniku českého, francúzskeho i amerického štrukturalizmu. Tektoniku skladby som chcel oprieť o normy rétorického prehovoru; zamýšľaným médiom bol sólový nástroj a elektroakustika. Tieto zámery sa mi napokon nepodarilo realizovať, no ich stopy možno postrehnúť v konečnom tvare diela.

Talizman, nokturno pre klavírne trio (1979/1983)

V lete roku 1979 som začal písať komornú skladbu, ktorej podoba mňa samého natoľko prekvapila, že som prácu po pár dňoch odložil. Výpoveď skladby ďaleko prekračovala moje vtedajšie kompozičné ideály, jej hudobný jazyk vôbec nepatril do mojej dielne. Až keď som si uvedomil, o čom tá skladba vlastne je a prečo (pre koho) ju píšem, až potom, po štyroch rokoch som nadobudol onú tolstojovskú „energiu omylu“ potrebnú na jej dokončenie. Nový impulz mi priniesol nový názov skladby (*Talizman*), ako aj motto, ktoré som jej nadpísal: „Každý človek nosí v sebe svet zložený zo všetkého, čo kedy videl a miloval, a do neho sa neustále vracia, i vtedy, keď sa pohybuje svetom, ktorý mu je cudzí a v ktorom i zdanlivo žije.“ („*Chaque homme porte en lui un monde composé de tout ce qu’il a vu et aimé, et où il rentre sans cesse, alors même qu’il parcourt et semble habiter un monde étranger.*“) Túto vetu François-Auguste-Reného Chateaubrianda som našiel v *Smutných tróPOCH* Clauda Léviho-Straussa, ktoré mi v tej dobe daroval Marián Varga. *Talizman* teda vznikol v priebehu niekoľkých letných dní, oddelených štyrmi rokmi, a znamenal pre mňa prelomenie hraníc vytýčených postulátmi hudobnej avantgardy smerom k dialogickej koncepcii hudobného diela.

Déploration sur la mort de Witold Lutosławski

pre sláčikové kvarteto a klavír (1994)

Déploration sur la mort de Witold Lutosławski pre sláčikové kvarteto a klavír som napísal ako pietnu spomienku na veľkého tvorcu hudby 20. storočia, Witolda Lutosławského. Witold Lutosławski bol v mojich očiach po nedávnom úmrtí Oliviera Messiaena posledným gigantom hudby našej doby, ktorý ťažisko svojho kompozičného úsilia venoval sformovaniu osobitého integrovaného kompozičného jazyka. Tento jazyk, na ktorého vytvorení pracoval po desaťročia, dokázal spĺňať zdanlivo nezlučiteľné, protikladné funkcie: na jednej strane sa stal bázou originálneho tvorivého rukopisu, rozpoznateľného po niekoľkých sekundách hudobného diania, na druhej strane, napriek

svojej abstraktnej podstate plne preukázal schopnosť integrovať výtobytky dejinného vývoja európskej hudby – predovšetkým výtobytky v oblasti psychologického ponímania hudobného času a usmerneného riadenia hudobného procesu.

Renesančný hudobno-slovný druh „déploration“ bol smútočnou spomienkovou kompozíciou, ktorá na báze poetickej i hudobnej symbolickej väzby oplakávala smrť veľikána. Úvodný motív mojej skladby (*g, g, as*) je citátom prvých troch tónov *Sláčikového kvarteta* Witolda Lutosławského, ku ktorým autor pripojil poznámku „frázu opakovať, pokým publikum celkom nestíchne“. Bázou nasledujúceho kánonického diania skladby je rytmicko-melodický profil úvodnej časti Lutosławského *Smútočnej hudby in memoriam Béla Bartók*; použitý tónový materiál však vychádza z bázy frýgickej stupnice (modus renesančných „déploration“), kým u Lutosławského smeruje k uchopeniu 12-tónového univerza (sám som použil 12-tónový rad zo *Smútočnej hudby* takmer vo všetkých mojich kompozíciách). *Pianoforte loutano* sa do diania zapája dvomi symbolmi; citátom „motívu smrti“ z môjho *Ricercaru* (*ppp*) a citátom úvodu Chopinovej *Mazúrky c mol*, op. 30/1 (*pppp*).

Ave Maria (2026, premiéra)

Ave Maria pre miešaný zbor a cappella vznikla v januári 2026 pri prípravách na tento koncert. Skladba zhudobňuje tradičný text modlitby v latinskom jazyku.

Dormi Jesu pre soprán, miešaný zbor, violončelo a gitaru (2008)

Uspávanka *Dormi Jesu* pre miešaný zbor, violončelo a harfu/gitaru vznikla v roku 2008 na anonymný latinský text vianočnej koledy, ktorú Samuel Coleridge Taylor zapísal v nemeckej katolíckej dedine. Využíva kontrast sólového a zborového spevu, ako aj kontrast vokálneho a inštrumentálneho znenia.

Sweet and Low, uspávanka pre miešaný zbor a nástroje (2009/2017)

Koncom prvého desaťročia 21. storočia som začal komponovať vokálno-inštrumentálnu skladbu, ktorá mala spájať kontrastné hudobné žánre battaglie a uspávanky. V rámci tejto práce vznikla v roku 2009 aj zborová uspávanka *Sweet and Low* zhudobňujúca verše anglického romantického básnika Alfreda Tennysona (1809 — 1892). Vtedajšie vojnové udalosti vo svete však spôsobili, že môj pôvodný zámer odišiel a napokon vznikla kantáta *Querela pacis*, ktorá chcela pripomenúť odkaz renesančného mysliteľa Erazma Rotterdamského. Uspávanka *Sweet and Low* premiérovu odznela v rámci Konvergencií 2013 v interpretácii švajčiarskeho zboru Ensemble Corund pod taktovkou Stephena Smitha.

Bikít Gilgameš pre bas a violončelo (1998)

S myšlienkou zhudobniť starý mezopotámsky epos-mýtus o kráľovi Gilgamešovi som sa začal zaoberať po návrate z vojenčiny. Text *Eposu o Gilgamešovi* som považoval za teatrálnu záležitosť (teda nie za epos), keďže obsahuje azda i viac ako 90 percent priamej reči. Mojmým zámerom bolo teda napísať operu-balet na spomínaný text. K tejto myšlienke som sa sporadicky vracal, no spomínanú operu-balet som z najrozmanitejších dôvodov dodnes neuskutočnil. Fascinácia najstarším zachovaným príbehom ľudstva, v centre ktorého stojí idea nevyhnutnosti zmieriť sa so smrťou ako údelom človeka, nadobúdala rôzne podoby. Postupne som získal presvedčenie o nevyhnutnosti práce s textovým originálom. V roku 1998 sa mi podarilo stretnúť v Prahe s odborníkom na staré semitské jazyky, pánom Furatom Rahmanom, pracovníkom Ústavu starého Predného východu Karlovej univerzity, ktorý bol mimoriadne ochotný riešiť so mnou môj problém a vypracoval pre mňa fonetický prepis predlohy podľa originálnych tabuliek, ako aj nanovo zrekonštruoval klasický český preklad Lubora Matouša. Rozhodol som sa zhudobniť Gilgamešov nárek

nad stratou priateľa Enkidua, ktorý je azda najstarším zachovaným lomentom v dejinách svetovej literatúry. Textová predloha náreku vychádza z 8. tabuľky (asýrska verzia zo Sultantepe) a z 10. tabuľky eposu (asýrska verzia z knižnice Aššurbanipala). Moja veľká vďaka teda patrí pánovi Furatovi Rahmanovi, ako aj interpretom, ktorí skladbu našťudovali a nahrali v roku 1999: Petrovi Mikulášovi a Jozefovi Luptákovi.

La Canzona refrigerativa dell arpa di Davide pre violončelo a gitaru (1999)

Odkedy som v múzeu Mauritshuis v Haagu uvidel Rembrandtovi pripisovaný obraz *Saul a Dávid*, ktorého biblický námet zobrazuje jednu z najstarších zmienok o persuznej sile hudby, odvtedy som túžil napísať onú skladbu, pomocou ktorej pastier Dávid vyháňa z kráľa Saula zlého ducha. Nebol som ani zďaleka prvý – túto inšpiráciu nájdeme aj v 2. *sonáte z Biblických histórií* Johanna Kuhnaua (1700). Od Kuhnaua som prevzal aj názov skladby (*La Canzona refrigerativa dell arpa di Davide*). Motto skladby pochádza z *Prvej knihy Samuelovej*: „*Igitur quandocumque spiritus Domini malus arripiebat Saul, David tollebat citharam, et percutiebat manu sua, et refocillabatur Saul, et levius habebat: recedebat enim ab eo spiritus malus.*“ („*Kedykoľvek zlý duch od Boha napadol Saula, Dávid bral harfu a hrával. Takto sa Saulovi uľavilo a bývalo mu lepšie, lebo zlý duch odstupoval od neho.*“ – 1S, 16,23).

Emmeleia pre sólové husle, sláčikový orchester, harfu a krotaly (1996)

Platon vo svojich všezahrňajúcich *Zákonomoch* opísal aj antickú klasifikáciu tancov (814D-815A) – tanec „emmeleia“ bol podľa nej krásny, ušľachtilý (a nie ošklivý, sprostý), mierový (a nie bojový) napodobňujúci tanec postáv v tragédii. Skladba bola inšpirovaná projektom pocty Erikovi Satiemu v rámci Večerov novej hudby (11. 6. 1995), pôvodne vo verzii pre klavír. Verzia pre sláčikové nástroje sa stala ústrednou hudbou k filmu Martina Šulíka *Záhrada*.

Uspávanky pre hlas a sláčikové nástroje (2002/2017)

Uspávanky pre hlas a sláčikové nástroje vznikli v roku 2001 pre koncert Ivy Bittovej a Moyzesovho kvarteta. Využívajú archaické ľudové texty aj intonačné modely zo slovenských uspávaniek. Štyri uspávanky rámčuje a predeľuje *Preludio, Interludio* a *Postludio* sláčikového consortu. Skladba sa neskôr stala súčasťou CD *Mater*.

Barkarola pre violončelo, harfu, 12 sláčikových nástrojov a čembalo (1993)

Predseda výboru festivalu Melos-Étos Vladimír Bokes ma vyzval napísať skladbu, ktorá by premiérovou odznela 17. novembra na záverečnom koncerte. Tejto výzve som ťažko mohol odolať, lebo dátum premiéry vo mne rozohral širokú paletu mimohudobných asociácií. Spomeniem len požiadavku konca vlády štátostrany, strihanie hraničných drôtov a vznik bojového pokriku „Ideme do Európy!“ Po dopísaní svojej dizertácie som sa aj ja rozhodol zájsť si do Európy. Zobral som svoj mesačný plat muzikológa SAV a išiel som sa na 10 hodín čvachtať do Benátok, tohto hlavného mesta hudby 16. storočia, v ktorej už roky bývam. Cestou do Benátok sa mi v noci v autobuse prisnilo vyriešenie záhady „tajného chromatického umenia“, ktorú ako problém nastolil profesor Lowinsky pred päťdesiatimi rokmi. Len Boh vie, koľko problémov už ľudstvo mohlo mať vyriešených, keby komunisti dovolili našincom spať v autobusoch smerujúcich do Benátok.

Kompozícia sa stala v našom storočí principialistickou činnosťou. Ak nechcete pôsobiť zadubene, musíte mať najprv princíp, až potom môžete začať písať noty. Pri komponovaní *Barkaroly* som si teda aj ja zvolil princíp. Bol ním aforizmus Erika Satieho: „*Nesnažte sa byť geniálni v každom takte.*“ Je to dobrý princíp – jeho dodržanie vám zaručí požadovanú principiálnosť, jeho narúšanie zasa vedie rovno ku genialite, vy si musíte len vybrať. Za kompozičné východisko som si vybral *Venetianische Gondellied* Felixa Mendelssohna Bartholdyho (*Lieder ohne Worte*, op. 30/6), z ktorej som prevzal 6/8 takt, tóninu fis mol a melodický tvar klesajúceho hexachordu. Počas písania skladby ma ako akási fixná idea prenasledovala veta, ktorú bola povedala nebohá Janis Joplin Leonardovi Cohenovi v newyorskom hoteli Chelsea: „Sme oškliví, no máme hudbu“ („*we are ugly, but we have the music*“ – *Chelsea Hotel*). V mojom podvedomí možno trochu šarapatili aj asociácie so shakespearovským Shylockom z *Kupca benátskeho*. To je asi tak všetko, čo môžem k skladbe zverejniť, nezverejniteľné je rovnako záhadné ako ono renesančné „tajné chromatické umenie“.

vladimír godár (2026)

hudba vladimíra godára na konvergenciách

Skladateľ, muzikológ a editor Vladimír Godár patrí spolu s Petrom Breinerom (1957) a Martinom Burlasom (1955) ku generácii tvorcov, ktorá začiatkom 80. rokov 20. storočia vo svojich dielach odmietla tradičnú líniu slovenského hudobného umenia a prehodnotila aj myšlienkové a estetické východiská tzv. Novej hudby. Osobitá hudobná poetika skladateľa vznikala ako výsledok normalizačného dusna 70. rokov, straty viery v imperatív permanentnej inovácie požadovaný avantgardou, rokov strávených nad partitúrami starých majstrov v blízkosti Jána Albrechta (1919 — 1996) i inšpirácie dielom velikánov 20. storočia (o. i. Bartóka a Lutosławského). V Godárových kompozíciách sa odrážajú tiež hlboké znalosti histórie, literatúry, estetiky a filozofie. Sám skladateľ o svojej hudbe často hovorí ako o dialógu s tradíciou. V kontexte európskej hudby však jeho skladby nevedli len dialóg s minulosťou, ale súčasne s tvorivými aktivitami jeho duchovných súpútnikov Alfreda Schnittkeho (1934 — 1998), Arva Pärta (1935) alebo Giju Kančeliho (1935 — 2019). Godárovi diela obsahujú časté odkazy na hudobnú minulosť, ktoré môžu predstavovať priame využitie historických formových konceptov (*ricercer*, *concerto grosso*, *partita*) i použitie citácií, reminiscencií, alúzií a symbolov (tzv. hudba v hudbe). Minulosť je následne konfrontovaná s vyjadrovacími prostriedkami súčasnej hudby. Hudobný dialóg tak vzniká na spojnici minulého a súčasného (polyštylistika), ako výsledok poznania, že len „tá hudba má budúcnosť, ktorá má aj minulosť“. Intenzívne zážitky z Godárovej hudby, opisované ako sugestívnosť, meditatívnosť alebo koncentrovaný výraz, sú výsledkom vzácnnej symbiózy konštrukčnej, emocionálnej a významovej roviny jeho diel.

Vladimír Godár, ktorý je autorom viacerých kľúčových opusov slovenskej hudby 20. storočia (*Ricercar*, *Concerto grosso*, *Partita*, *Dariačangin sad*, *Talizman*, *Sonáta na pamäť Viktora Šklovského*, *Tombeau de Bartók*, *Orbis sensualium pictus* a i.), je známy aj vďaka úspešnej spolupráci s režisérom Martinom Šulíkom (*Krajinka*, *Záhrada*, *Orbis pictus* a i.). Za svoju filmovú hudbu získal množstvo domácich i zahraničných ocenení, vrátane cien Slnko v sieti, Český lev a Georges Delerue Award, označovanej niekedy aj ako Oscar za filmovú hudbu. Vladimír Godár stál pri zrode edície *Súborného vydania diel Jána Levoslava Bellu*, jeho štúdie a eseje vyšli samostatne i v knihách *Kacírské quodlibety*, *Luk a lýra*, *Rozhovory a úvahy* a i. Nahrávka *Mater* (Pavian Records, 2006) so speváčkou Ivou Bittovou, dirigentom Marekom Štrynciom a súborom Solamente naturali, ktorú prevzalo do katalógu renomované nemecké vydavateľstvo ECM, sa stretla v zahraničí s bezprecedentným záujmom o tvorbu súčasného slovenského skladateľa. Vladimír Godár je tiež „spiritus movens“ občianskeho združenia Albrechtina, ktoré do slovenského koncertného života vracia zabudnutú či prehliadanú tvorbu domácich skladateľov a upozorňuje tak na jej hodnoty.

Hudba Vladimíra Godára, vrátane viacerých premiér, je vďaka dlhoročnému priateľstvu skladateľa s Jozefom Luptákom súčasťou príbehu festivalu Konvergencie. Jozef Lupták naštudoval slovenskú premiéru *Barkaroly* (1997, s Komornými sólistami Bratislava), uviedol premiéry kompozícií *O Crux* (2000), *Variazioni facili* (2001, so súborom Opera aperta), *La Canzona refrigerativa dell arpa di Davide* (1999, s A. Antalovou) i *Malej suity pre malého Davida* vo verzii pre husle a violončelo (2011, so S. Palúchom, P. Breinerom a Cappellou Istropolitanou), na Konvergenciách zaznel po prvýkrát *Bikít Gilgameš* (2003, s P. Mikulášom), *Variácie na slovenskú ľudovú pieseň pre dve violončelá* (2006, s R. Cohenom), *Passacaglia* (2007), *Sweet and Low* (2013, s Ensemble Co-rund, M. Matejčíkom, M. Paľom, I. Karškom a P. Jurčenkom), *Sunéčko* (2017, s I. Bittovou) a *Pieta* (2025). Vladimír Godár sa na Konvergenciách predstavil aj ako klavirista, v roku 2002 účinkoval v Góreckého skladbe *Lerchenmusik* (spolu s J. Luptákom a R. Šebestom), v roku 2007 sprevádzal Petru Noskaiovú v programe *Ruské uspávanky a sny* a v roku 2009 pripravil ako pokračovanie program *Európske husľové uspávanky*, ktorý uviedol s Evou Šuškovou a Petrom Hamarom.

andrej šuba

Ave Maria

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum,
benedicta tu in mulieribus, et benedictus
fructus ventris tui, Iesus. Sancta Maria,
Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus,
nunc et in hora mortis nostrae.
Amen.

Dormi Jesu

Dormi, Jesu, Mater ridet,
quae tam dulcem somnum videt,
Dormi, Jesu blandule!

Si non dormis, Mater plorat.
Inter fila, cantans orat:
Blande, veni, somnule.

Sweet and Low

Alfred Tennyson (1809—1892)

Sweet and low, sweet and low,
Wind of the western sea,
Low, low, breathe and blow,
Wind of the western sea!
Over the rolling waters go,
Come from the dying moon, and blow,
Blow him again to me;
While my little one,
while my pretty one, sleeps.
Sleep and rest, sleep and rest,
Father will come to thee soon;
Rest, rest, on mother's breast,
Father will come to thee soon;
Father will come
to his babe in the nest,
Silver sails all out of the west
Under the silver moon:
Sleep, my little one,
sleep, my pretty one, sleep.

Ave Maria

Zdravas, Mária, milosti plná, Pán s tebou,
požehnaná si medzi ženami a požehnaný
je plod života tvojho, Ježiš. Svätá Mária,
Matka Božia, pros za nás hriešnych,
teraz i v hodinu smrti našej.
Amen.

Rejoice, O Virgin Theotokos, Mary full of
grace, the Lord is with Thee. Blessed art
Thou among women, and blessed is
the fruit of Thy womb, for Thou hast
borne the Savior of our souls.

Dormi Jesu

Spi Ježiško, Matka sa na teba usmieva,
keď sníš, nežne, tíško spi.

Ak nebudeš spať, bude plakať,
kolísať ťa a prosiť: nežne, tíško spi.

Sleep, sweet babe! my cares beguiling:
Mother sits beside thee smiling;
Sleep, my darling, tenderly!

If thou sleep not, mother mourneth,
Singing as her wheel she turneth:
Come, soft slumber, balmily!

Sweet and Low

Kolíš a hojdaj, sladký vánok,
vetrík od západného mora,
hajaj, búvaj, povievaj len, fúkaj,
vetrík od západného mora.
Ponad vlniace sa vody,
urobil si mesiac schody.
Hajaj, búvaj, povievaj len, fúkaj,
kým môj malý sladko spi.
Spi, len spi, sladko spi,
otecko ťa navštívi,
mama povaruje.
Spi, len spi, sladko spi,
mesiac vánok postriebri,
ako dobre tu je.
Hajaj, búvaj, povievaj len, fúkaj,
nech môj malý sladko spí.

volný preklad Andrej Suba

Bikít Gilgameš

Enkidu, příteli můj, tvá matka
gazela,
otec tvůj, divoký osel, zplodili tebe.
Divoké oslice svým mlékem tě
vychovaly
a dobytek se všemi pastvinami
seznámil tebe.
Ať Enkiduovy cesty až k cédrovému
lesu oplakávají tě a neutiší se
v noci ani ve dne,
ať oplakávají tě starší rozlehlého
města Uruku hrazeného,
kteří nám žehnali zvednutou
rukou.
Ať oplakávají tě muži z pohoří
a hor!
Ať oplakávají tě nivy jako tvá
matka!

Ať oplakávají tě cedry a přinášejí ti
olej,
cedry, které jsme káceli v našem
hněvu!

Ať pláče nad tebou medvěd, hyena,
pardál, tygr i gepard,
lev, divoký býk, srna i kozorožec a
všechna zvíř polní!
Ať pláče nad tebou bystřina Ulai,
po jejíchž březích, hej, jsme se pyšně
procházeli!
Ať pláče nad tebou svatý Eufrat,
u něhož jsme čerpali do měchu
vodu!
Ať oplakávají tě muži Uruku
širokého, hrazeného,
ti, kteří spatřili naše bitvy i jak
jsme skolili nebeského býka!
Ať oplakávají tě rolníci nad svými
pluhy

Bikít Gilgameš

Enkidu ibrí ummaka sábítu

akkánu abúka ibnúka káša

ša serrimú šezibíšun irabbúka káša

u búl sérim ušédi adi kal méré

charránát Enkidu libkáká aj
ipparaká múša urra

libkúnaka šibútú ála rapšeš Uruk
šupuru ša...
ubánum ikarrab arkina

libkíká amélúti ša šadí chursáni
lunambá kirbit akkí ummíka

libkíká šurmínu erénu

ša ina biríssunu nichripu ina uzzini

libkíká asu búsu nimru mindannu
lulímu dumámu
néšu rímu ajálu turáchu búl
namaššé séri
libkíká Ulá kadištu
ša šamchiš nitallak ina achašu

libkíká ellat Puratti ša nittaku mé
nádí

libkíká etlú áli rapšeš Uruku šupuru

ša tachízini nittulu alá ála nináir

libkíká ikkarú ina eli epinnátíšu

Gilgamesh's Lament

Enkidu', your mother, the gazelle,

and your father, the wild donkey,
engendered you,
four wild asses raised you on their
milk,

and the herds taught you all the
grazing lands.

May the Roads of Enkidu to the
Cedar Forest mourn you
and not fall silent night or day.

May the Elders of the broad city of
Uruk-Haven mourn you.

May the peoples who gave their
blessing after us mourn you.

May the men of the mountains and
hills mourn you.

May the pasture lands shriek in
mourning as if it were your
mother.

May the ..., the cypress, and the
cedar which we destroyed (?)
in our anger mourn you.

May the bear, hyena, panther,
tiger, water buffalo (?), jackal,
lion, wild bull, stag, ibex, all the
creatures of the plains mourn you.

May the holy River Ulaja,
along whose banks we grandly
used to stroll, mourn you.

May the pure Euphrates, to which
we would libate water from our
waterskins, mourn you.

May the men of Uruk-Haven,
whom we saw in our battle when
we killed the Bull of Heaven,
mourn you.

May the farmer..., who extols your
name in his sweet work song,
mourn you.

May the... of the broad city, who

a dobré město pozvedne tvé
jméno!
Ať pozvedne tvé jméno popřední
škola mudrců!
Ať oplakávají tě pastýři i pasáčci,
kteří připravili pro tvá ústa pivo
i řídké pivo!
Ten, jenž k tvým nohám postavil
máslo, ať tě oplakává!
Ten, jenž k tvým ústům postavil
víno!
Nevěstka ať tě oplakává!
Olejem ses pomazal a příjemné
ti to bylo.
Ať oplakávají tě...
v domě svatby ti, kteří si vybrali
ženu podle tvé moudré rady!
Ať bratři jak pro sestry nad tebou
pláčí a ať si rvou vlasy z hlavy!

Ať pláče nad Endkiduem tvá matka,
tvůj otec!
Ve stepi já nad tebou pláču hořce.

Jak jen by neměly být pohublé mé
líce a vpadlé mé tváře,
rozhněvané srdce, strhané rysy mé
tváře?
Jak jen by neměl být nářek v mém
nitru,
jak by mohla být nepodobna má
tvář poutníku z daleké cesty?
Jak mé líce nemají být ošlehány
mrazem a sluneční září?
Jak nemám být oděn v kůži lva a
pobíhat po stepi?
Přítel můj, divoký mezku, který
honil osly hor, pardály stepi,

Enkidu, přítel můj, divoký mezku,
který honil osly hor, pardály stepi,

ša ina áli tábi ušélá zikirka

ša bít mummé machré ušélá
zikirka

ša ina nákidú utullú ša šikaram
u chíka ukkínú ina píka

ša ištakan ina šaplíka cheméta
libkíka apkallú
ša kurúnu ištakan píka

libkíka charimtu
ša šamna tapaššiš elíka tába

libkúka...
ša bít emútu ša aššata unku
milkíka iršú
libkúka acché libku elíka kíma
acháti lu uššurá pératúšun elíka

libkú ana Enkidu ummaka abúka

ina naméšuma abakkaka sarpiš

kí la akla létaja la kuddudu pánú'a

la lumun libbi la katú zímú'a

la ibašši nissatu ina karšija

ana álik urchi rúkátí pánú'a la
mašlu
ina sarbi i uddi kummú pánú'a

maški néši la labšákuma la
arappud séra
ibrí kúdaní tardu akkanu ša šadí
nimru ša séri

Enkidu ibrí kúdaní tardu akkanu
ša šadí nimru ša séri

...exalted your name, mourn you.

May the herder..., who prepared
butter and light beer for your
mouth, mourn you.

May..., who put ointments on your
back, mourn you.

May..., who prepared fine beer for
your mouth, mourn you.

May the harlot,
...you rubbed yourself with oil and
felt good, mourn you.

May... of the wife placed (!) a ring
on you..., mourn you.

May the brothers go into mourning
over you like sisters;

...the lamentation priests, may
their hair be shorn off on your
behalf.

Enkidu, your mother and your father
are in the wastelands,
I mourn you...

Should not my cheeks be emaciated,
my expression desolate!

Should my heart not be wretched,
my features not haggard!

Should there not be sadness deep
within me!

Should I not look like one who has
been traveling a long distance,
and should ice and heat not have
seared my face!

...should I not roam the wilderness?
My friend, who chased wild asses
in the mountain, the panther of the
wilderness,

Enkidu, my friend, who chased
wild asses in the mountain, the
panther of the wilderness,
we joined together, and went up
into the mountain.

We grappled with and killed the

setkali jsme se a nahoru
vystoupili,
ve městě jsme lapili nebeského
býka a zabili,
mocného netvora Chumbabu,
vládce cedrového lesa, jsme zabili,
lva jsme ubili v horských
soutěskách,
přítele mého, jehož jsem nadevše
miloval, jenž se mnou prošel
všechny strasti,
Enkidua, přítele mého, jehož jsem
nadevše miloval, jenž se mnou
prošel všechny strasti,
postihl osud lidstva.

Šest dní a sedem nocí jsem nad
ním plakal,
nedal jsem ho pohřbít,

až červ vypadl z jeho nosu.
Bál jsem se smrti, proto jsem utekl
do stepi,

to, co se stalo s přítelem můj,
těžce dolehlo na mne,
daleko do stepi utíkám,

to, co se stalo s Enkiduem,
přítelem můj, těžce dolehlo na mne,
daleko do stepi utíkám.

Jak jen mám mlčet? Jak jen mohu
být tiše?
Přítel můj, jehož miluju, v prach
se proměnil.
Enkidu, přítel můj, jehož miluju,
v prach se proměnil.
Ulehnu i já jako on
a nevstanu na věky věků?

ša ninnenduma nilú šadá
nisbatuma alá ála nináru
nušalpitu Chumbaba šar kišat
eréni
ina nérebéti ša šadí nidúku neší
ibrí ša arammu danniš ittíja
ittallaku kalu marsáti
Enkidu ša arammu danniš ittíja
ittallaku kalu marsáti
iškussu šímat amélútím
šadušti urrí u sebe múšáti elíšu
abki
u addišu ana kebéri
adi túltu imkut ina appíšu
múta aplachma arappud séra
amát ibríja kabtat elíja
urcha rúkáta arappud séra
amát Enkidu ibríja kabtat elíja
charránu rúkátu arappud séra
kí kí luskut kí kí lukúlma
ibrí ša arammu itemi tittiš
Enkidu ibrí ša arammu danniš
ittallaku kalu marsáti
anáku ul kí šášumá anellamma
ul atebba dúr dár

prepis Furat Rahman

Bull of Heaven,
we destroyed Humbaba who
dwelled in the Cedar Forest,
we slew lions in the mountain
passes!
My friend, whom I love deeply,
who went through every hardship
with me
Enkidu, my friend, whom I love
deeply, who went through every
hardship with me,
the fate of mankind has overtaken
him.
Six days and seven nights
I mourned over him
and would not allow him to be
buried
until a maggot fell out of his nose.
I was terrified by his
appearance (!),
I began to fear death, and so roam
the wilderness.
The issue of my friend oppresses
me,
so I have been roaming long trails
through the wilderness.
The issue of Enkidu, my friend,
oppresses me,
so I have been roaming long roads
through the wilderness.
How can I stay silent, how can I be
still!
My friend whom I love has turned
to clay.
Enkidu, my friend whom I love,
has turned to clay!
Am I not like him!
Will I lie down, never to get up
again?

Translated by Maureen Gallery Kovacs

Uspávanky

Hojda, hojda

Hojda, hojda, hojda,
spadla mačka z poйда,
a kocur z kozuba,
už Janičko buva.

Ha, ha, hajúski,
ňit doma mamuški,
pošla na malíni,
padla do dolíni.

Ha, ha, hajdana,
zedli vlci barana
a ovecki psi, psi,
naj Marinda spi, spi.

Hajaj, belaj

Hajaj, belaj, kolišu ce,
a jak ušneš, ochabu ce,
prikryju ce s perinočku,
sama pujdu dolinočku.

Luľaj, luľaj, dzecko moje,
na cintiru mesco tvojo,
na cintiru na hrunočku,
tam ci kopia dolinočku.

Lullabies

Swing-swang

Swing-swang, swing-swang
The cat has fallen from the loft
And the tomcat from the hearth
Little John is sleeping now.

Hushaby, hushaby
Mama's not at home
She's gone to gather raspberries
She's fallen down the valley

Rock-a-bye, rock-a-bye
Wolves ate the ram
And dogs ate the sheep
Sleep, Marinda, sleep

Hushaby

Hushaby, I will rock you
When you're asleep I will leave you
Covering you with a quilt
Walking down the valley alone

Hushaby, my sick baby
You're coming near a cemetery
The cemetery on the hill
Has a 'small valley' dug for you

Beliže mi, beli

Beliže mi, beli,
môj anjelič biely,
že mi neuleciš
do tej čiernej zemi.

Usniže mi, usni,
velky mi narastni,
veliky jak i ja,
biely jak ľalija.

Usniže mi, usni

Usniže mi, usni,
aspoň jeden sniček,
príde ťa kolísať
z neba anjelíček.

Usniže mi, usni,
puojdeš ráno z husmi,
puojdeš huski pasti
po zelenej chrasti.

Bolí ma hlavička,
srdce polovička,
pre teba, Janičok,
sivá holubička.

Lull, lull

Lull, lull
My little white angel
Do not fly away
To that black land

Go to sleep
Grow up a big boy
Big as your mom
White as a lily

Go to sleep, go to sleep

Go to sleep, go to sleep
At least for one little dream
An angel from Heaven
Will come and rock you

Fall asleep, fall asleep
You will go in the morning
To pasture white geese
on the green grass

My head is aching
Half of my heart, too
It's your fault, Johnny
A grey dove

anglicky preklad Katarína Godárová

vladimír godár sa narodil 16. marca 1956 v Bratislave. Počas základnej školy študoval hru na klavíri na ľudovej škole umenia. Z tejto doby pochádzajú aj jeho prvé kompozície. Na Konzervatóriu v Bratislave pokračoval v štúdiu kompozície (Juraj Pospíšil) i hry na klavíri (Mária Masariková) a ako hráč continua sa zúčastňoval domáceho muzicírovania u Jána Albrechta (1971—1975). Na Vysokej škole múzických umení bol študentom skladby u Dezidera Kardoša (1975—1980). Od roku 1979 pracoval ako redaktor v hudobnom vydavateľstve OPUS. V roku 1988 prešiel na Ústav hudobnej vedy SAV, kde získal titul kandidát vied (práca *Battaglia a mimesis*). Po celý život bol aktívny nielen ako skladateľ, ale aj ako muzikológ, redaktor, editor kníh o hudbe a notových materiálov v rôznych inštitúciách, z ktorých niektoré spoluzakladal (vydavateľstvo OPUS, Scriptorium musicum, Národné hudobné centrum, neskôr Hudobné centrum, časopis Slovenská hudba), i ako pedagóg (dejiny estetiky, dejiny hudby, skladba – na Katedre estetiky Filozofickej fakulty UK, na VŠMU, Akadémii umení v Banskej Bystrici). Vo vydavateľskom oddelení Hudobného centra, ktoré spoluzaložil v roku 1997 a niekoľko rokov aj viedol, inicioval vydávanie *Súborného diela Jána Levoslava Bellu*, ako aj viacerých notových a knižných edícií. Pôsobil tiež ako sídelný skladateľ Slovenskej filharmónie a prezident výboru Bratislavských hudobných slávností. V roku 2009 založil OZ Albrechtina, ktorého hlavnou misiou je oživovanie zabudnutej a obchádzanej hudby – najmä slovenských skladateľov – v koncertnom cykle (Ne)známa hudba (redakcia partitúr, naštudovanie diel, koncertné uvádzanie, výroba zvukových záznamov). Píše symfonickú, komornú i vokálno-symfonickú hudbu i hudbu k filmom. Je autorom ôsmich muzikologických kníh, množstva článkov o hudbe, ktoré vyšli v rôznych publikáciách, časopisoch, koncertných bulletinoch a CD bookletoch. / www.vladimirgodar.sk

vladimír godár was born on March 16, 1956, in Bratislava. During elementary school, he studied piano at the public music school. His first compositions also date from this period. At the Conservatory in Bratislava, he continued to study composition (Juraj Pospíšil) and piano (Mária Masariková), and, as a continuo player, he participated in domestic music-making with Ján Albrecht (1971—1975). At the Academy of Performing Arts, he studied composition with Dezider Kardoš (1975—1980). From 1979, he worked as an editor of the music books department of the OPUS publishing house. Since 1988, he was a postgraduate student at the Institute of Musicology of the Slovak Academy of Sciences, where he received the title of PhD (for thesis *Battaglia and Mimesis*). Throughout his life, he was active not only as a composer, but also as a musicologist, editor of books and music in various institutions, some of which he co-founded (OPUS publishing house, Scriptorium musicum, National Music Centre, later Music Centre, Slovak Music revue), and as a teacher (history of aesthetics, history of music at the Faculty of Arts of the Comenius University in Bratislava, and composition at the Academy of Performing Arts in Bratislava and Academy of Arts in Banská Bystrica). In the publishing department of the National Music Centre, which he co-founded in 1997 and led for several years, he initiated the publication of the Complete Edition of Works of Ján Levoslav Bella, as well as several music and book editions. He also served as the resident composer of the Slovak Philharmonic and as president of the Bratislava Music Festival Committee. In 2009, he founded civic association Albrechtina, whose main mission is to revive forgotten music – especially that of Slovak composers – through the concert cycle (Un)known Music (editing scores, staging works, concert performances, sound recording). He writes chamber, symphonic and vocal-symphonic music as well as film music. He is the author of eight musicological books and a number of articles on music, published in various publications, magazines, concert bulletins, and CD booklets. / www.vladimirgodar.sk

michaela hrubá / husle – študovala na Konzervatóriu v Brne (J. Besperát, R. Šťastný), vysokoškolské štúdium absolvovala na JAMU (M. Vacek). Počas štúdia sa zúčastnila na viacerých husľových súťažiach (Medzinárodná husľová súťaž Mistra J. Muziky v Novej Páke, Kocianova husľová súťaž, Čírenie talentov Dolný Kubín a i.), navštevovala tiež rôzne husľové kurzy. Je členkou Quartetto di Gioia, ktoré v r. 2006 získalo 2. cenu na Medzinárodnej súťaži L. Janáčka a 1. cenu na súťaži ANGLO-CZECHOSLOVAK TRUST v Londýne. Je zakladajúcou členkou komorného súboru Musica Minore, spolupracovala s osobnosťami klasickej hudby ako V. Hudeček, B. Matoušek, J. Bárta, K. Englichová, J. Stivín, J. Špaček, J. Mráček, L. Klánský a ě. Okrem festivalov v ČR absolvovala niekoľko zahraničných turné (Mexiko, Belgicko, Španielsko atď.). Od r. 2010 žije a pracuje v Bratislave. Bola členkou SOSR-u, od r. 2015 pôsobí v Slovenskej filharmónii. Vyučuje hru na husliach na Konzervatóriu v Bratislave.

mária kmetková / harfa – absolvovala Konzervatórium a VŠMU v Bratislave. Už počas štúdia sa v r. 2006 stala absolútnou víťazkou Súťaže slovenských konzervatórií v hre na harfe. V sólovej oblasti sa venuje najmä súčasnej klasickej hudbe 20. a 21. storočia. Spolupracuje s flautistkou N. Sivošovou v duu nu:ovo, s ktorou interpretujú najmä hudbu skladateľov 21. storočia. Medzi jej „menej klasické“ projekty patrí okrem spolupráce so speváčkou, klaviristkou a skladateľkou A. Bučko napríklad trio Cinnamon, alebo duo s P. Berezom, kde je ťažiskom ich spolupráce najmä interpretácia autorských skladieb S. Michalidesovej. Okrem koncertnej činnosti pôsobí ako štúdiová hráčka a príležitostne hostuje v slovenských i zahraničných orchestroch.

martin krajšo / gitara – absolvoval hru na gitare na VŠMU v Bratislave. Svoje vzdelanie si rozšíril v rámci medzinárodných majstrovských kurzov, ktoré absolvoval pod vedením významných umelcov a pedagógov (L. Brouwer, A. Carlevaro, C. Cotsiolis, Z. Dukić, A. Garrobé, H. Käppel, L. Koudelak, D. Kreidler, J. Panetsos, A. Pierri, A. W. Salin, M. Socías, J. Urshalmi, L. Young, L. Walker a i.). Už počas štúdií potvrdzovali jeho umelecké kvality úspechy na medzinárodných súťažiach (Banská Bystrica, Bratislava, Kutná Hora, Sernancelhe, Aix-en-Provence, Viedeň). Pôsobí ako sólista a spolupracuje s mnohými poprednými umelcami a telesami doma i v zahraničí. Je členom Bratislavského gitarového kvarteta, tvorí gitarové duo s R. Krajšovou, spolupracuje so sólistami T. Janošíkom, S. Kutluer, P. Noskaiovou, D. Maggionim, E. Prochácom, J. Slávikom, R. Slawiski, M. Šimkom, E. Šuškovou, J. Tomkom, E. van Evera, M. Valentom, O. Veselým, P. Vrbinčíkom a ě. Ako sólista a komorný hráč účinkoval s mnohými orchestrami a súbormi (Archi di Slovakia, Cappella Istropolitana, I Musici del Teatro, Moyzesovo kvarteto, Mucha Quartet, Orchestra do Centro, Solamente naturali, ŠKO Žilina, Musica Cassovia, Spectrum Quartett). Ako sólista a komorný hráč hosťoval na mnohých medzinárodných festivaloch a podujatiach (gitarové festivaly: Belehrad, Bratislava, Křivoklát, Kutná Hora, Londonderry, Mikulov, Volos, Ostrihom, Prešov, Rust, Viseu, Volos, Wien; hudobné festivaly a recitály: BHS, Mitte Europa, Stredoeurópsky festival koncertného umenia Žilina, Madrid, Paríž, Praha...). Má na konte 7 CD projektov rôznych hudobných žánrov i období. Od r. 2007 je interným pedagógom Katedry strunových a dychových nástrojov, v r. 2020 získal titul docent.

jozef lupták / violončelo – zakladateľ a umelecký riaditeľ festivalu Konvergencie, ktorý patrí od r. 1999 k najvýznamnejším hudobným podujatiam na Slovensku. Neúnavný organizátor kultúrneho života absolvoval Konzervatórium a VŠMU v Bratislave, pokračoval na Royal Academy of Music v Londýne (R. Cohen) a v Banff Centre for Arts v Kanade. Patrí k umelcom formujúcim hudobný a kultúrny priestor na Slovensku, za čo získal viacero cien (Cena ministra kultúry SR, Cena Frisca Kafendu) i nominácií (Cena Nadácie Tatra banky, ocenenia Český lev a Slnko v sieti za hudbu k filmu *Amnestie*). Účinkuje

na domácich i zahraničných pódiiach. Ako vyhľadávaný komorný hráč spolupracoval s poprednými svetovými umelcami a ansámbliami (R. Cohen, D. Rowland, V. Mendelsohn, B. Schmid, I. van Keulen, A. Serdar, The Hilliard Ensemble, Fine Arts Quartet) i významnými dirigentmi (Parrott, Bělohávek, Gazon, Héja, Mogrelia). Medzi jeho pravidelných spoluhráčov patrí I. Karško, M. Ruman, D. Rumler, N. Skuta, B. Lenko a ď. Pôsobí na Akadémii umení v Banskej Bystrici a Konzervatóriu v Bratislave, vedie majstrovské kurzy v zahraničí, organizuje vzdelávacie podujatia pre študentov na Slovensku. Od založenia Spoločnosti Mariána Vargu (2017) je jej predsedom, umelecky vedie aktivity venované tvorbe hudobníka, ktorý inšpiroval aj vznik Konvergencií. Realizoval množstvo CD nahrávok, o.i. Bachove *Suity pre sólové violončelo*, Brahmsove sonáty, premiéry diel V. Godára, crossoverové projekty *After Phurikane*, *Chassidic Songs*, *Uspávanky* či vlastnú tvorbu na CD *Free in One*, spolupracoval na CD Jany Kirschner *Moruša biela*. S nórsko-slovenským projektom Building Bridges nahral v r. 2024 album *Spev*, ktorý získal nomináciu na Radio_Head Awards. S Divadlom Štúdio tanca spolupracoval na predstavení *Zlaté dno*, pre ktoré vytvoril hudbu. So zostavou S. Fehér, V. Šarišský, O. Török nahral CD *Marián Varga – Piesne*, ktoré vyšlo v auguste 2025. / jozefluptak.com

peter mikuláš / bas – študoval na gymnáziu v Nitre a operný spev na VŠMU (V. Stracenská). Je laureátom medzinárodných speváckych súťaží v Karlových Varoch (1977), Moskve (1982) a Helsinkách (1984). Vyše štyroch dekád pôsobil ako sólista Opery SND, kde stvárnil približne 60 rolí. Účinkoval v Teatro dell' Opera Roma, Holandskej národnej opere, Metropolitnej opere v New Yorku, hostuje aj v Národnom divadle v Prahe. Venuje sa tiež piesňovej, oratoriálnej a kantátovej tvorbe. Pravidelne účinkuje v Slovenskej filharmónii, Českej filharmónii a v Štátnej filharmónii Košice. Hostoval na všetkých významných európskych koncertných pódiiach, kde spolupracoval s množstvom vynikajúcich dirigentov (Lenárd, Mackerras, Solti, Giullini, Bělohávek, Pešek, Rilling, Marriener, Ceccato, Albrecht, Kobajaši, Roždestvenskij, Rattle, Jansons). Jeho diskografia zahŕňa scénické a koncertné diela viacerých štýlových období. Na CD nahral približne 50 titulov, vrátane Šostakovičovej 13. a 14. *symfónie* s L. Slovákom, Dvořákových opier s G. Albrechtom, skladateľovho *Rekviem*, *Stabat mater* a *Biblických piesní*, Verdiho opery *Simon Boccanegra*, Mozartovej *Così fan tutte* a Verdiho *Rekviem* s O. Lenárdom. Je držiteľom Krištáľového krídla (2009) a Ceny ministra kultúry SR (2013). V r. 2018 dostal Cenu Literárneho fondu za celoživotné dielo. Od r. 1995 sa ako profesor venuje pedagogickej činnosti na VŠMU v Bratislave. Prezidentka Z. Čaputová mu v januári 2024 udelila Rad Ľ. Štúra I. triedy.

stanislav palúch / husle – v detstve sa venoval folklóru pod vedením otca, študoval hru na husliach na Konzervatóriu v Žiline a na VŠMU v Bratislave. Počas štúdií sa začal zaoberať jazzom. Ako univerzálny hráč, bravúrne sa orientujúci v swingu, fusion, world music i v ľudovej hudbe, je vyhľadávaným partnerom mnohých slovenských i českých umelcov. Po štúdiách pôsobil v českých folkových a country formáciách Druhá Tráva a Teagrass, s ktorými nahral niekoľko CD. Vystupuje s triom Pacora, ktorého prvé CD (2005) získalo vysoké hodnotenie v *BBC Music Magazine*. S touto formáciou sa predstavil s poprednými slovenskými a českými orchestrami v špeciálne skomponovanom programe, ktorý zaranžoval spolu so svojimi spoluhráčmi. Účinkoval na prestížnych festivaloch klasickej hudby, folklóru, jazzu a iných žánrov. Koncertoval vo väčšine štátov Európy i v USA, nahrával pre Český a Slovenský rozhlas, televíziu a ORF. Ako štúdiový hráč sa podieľal na desiatkach albumov. Dlhé roky pôsobí v triu Triango P. Breinera. Eponymné CD dostalo cenu Aurel 2007 za najlepší slovenský jazz/blues album. Je tiež členom súboru ALEA, špeciализujúceho sa na hudbu A. Piazzollu. Od r. 2005 je autorom hudby k väčšine predstavení SĽUK-u. Spolupráca vyústila do projektu *Ornamenty*, spoločného programu tria Pacora, ľudovej hudby SĽUK-u a multiinštrumentalistu M. Pas-

tírika, ktorý vyšiel v r. 2014 na rovnomennom CD. Od r. 2015 spolupracuje s talianskym virtuózom na viole da gamba V. Ghielmim a jeho súborom Il Suonar Parlante, pre ktorý komponoval aj aranžoval. Od r. 2016 spolupracuje s rakúskym jazzovým skladateľom, aranžérom, klaviristom a dirigentom, bývalým dlhoročným vedúcim ansámbľu Vienna Art Orchestra, M. Rüeggom. Je členom kapely Milokraj speváčky M. Topferovej. Producent-sky sa podieľal na viacerých albumoch slovenských a českých hudobníkov zo scény world music, ktoré sa v Českej republike dostali do nominácií na žánrové ceny Anděl. V poslednom čase je vyhladávaným skladateľom a aranžérom pre rôzne zoskupenia, aranžérsky i hudobno-produkčne zastrešuje detský projekt Spievankovo. Je autorom hudby ku krátkym filmom *Chyťte ho a Ábelov čierny pes*, aj hudby k predstaveniam SND (*Zmierenie alebo Dobrodružstvo pri obžinkoch, Kubo*), SKD v Martine (*Výkriky bez ozveny*) a muzikálu *Alžbeta Báthory* (premiéra 2021). Je držiteľom cien L. Martoníka a Ceny Nadácie Tatra banky za umenie ako Mladý tvorca v kategórii hudba.

andrew parrott / dirigent, UK – patrí medzi najvýznamnejšie osobnosti starej hudby s repertoárom siahajúcim od stredoveku po súčasnosť. Jeho nahrávky so súbormi Taverner Choir, Consort & Players patria medzi mílniky historicky poučenej interpretácie. Za všetky možno spomenúť rekonštrukciu Bachovej *Trauer-Music for Prince Leopold* (2011), Monteverdiho *L'Orfeo* (2013) a Tavernerovej *Western Wind Mass* (2016; Gramophone Award). Bol spolueditorom monografie *New Oxford Book of Carols* (1992), s ktorou súvisí nahrávka *The Carol Album: Seven Centuries of Christmas Music*. Ako absolvent Univerzity v Oxforde sa venuje muzikologickému výskumu, ktorého výsledkom sú práce ako *The Essential Bach Choir* (2000), *Composers' Intentions?* (2015, v slovenskom preklade *Ako to skladateľ myslel?* vydalo v r. 2022 Hudobné centrum) a *The Pursuit of Musick* (2022). Bol hudobným riaditeľom London Mozart Players (2000—2006). Jeho záujem o klasicistický repertoár viedol k naštudovaniu opier Haydna, Glucka a Mozarta a nahrávkam Beethovenových klavírných koncertov s R. Brautigamom. Hudobné aktivity A. Parrotta zahŕňajú aj súčasnú hudbu, bol asistentom skladateľa M. Tippetta a členom vokálneho kvarteta Electric Phoenix. Na BBC Proms dirigoval diela Stravinského a Judith Weir, ktorej premiéroval operu *A Night at the Chinese Opera*. Uviedol a nahral viaceré diela V. Godára.

martin ruman / viola – študoval na Konzervatóriu v Bratislave (K. Klatt), na Pražskom konzervatóriu (K. Doležal), VŠMU v Bratislave (J. Hošek) a u A. Zemtsova vo Viedni. Počas štúdia v Prahe vystupoval ako sólista a komorný hráč v Českom rozhlase a televízii. Koncertoval s pražskými súbormi (Komorný orchester P. Haasa, Orchester Berg a i.). Stal sa laureátom Súťaže študentov konzervatórií SR, medzinárodnej súťaže Talenty pre Európu a Súťažnej prehliadky konzervatórií ČR. Zúčastnil sa majstrovských kurzov pod vedením umelcov ako G. Karni, H. Schlichtig, A. Arad, M. Zemtsov, J. Dinerstein, V. Bukač, S. Baer a i. Ako sólista sa predstavil so Sinfoniettou Bratislava, SKO B. Warchala, Cappellou Istropolitanou, SOSR-om a Slovenskou filharmóniou. Účinkoval s Moyzesovým i Muchovým kvartetom, je členom Gustav Klimt Quartet Wien. Spolupracoval s umelcami ako S. Ashkenasi, Z. Qian, Y. Revich, A. Añazco, N. Wagner, J. Lupták, B. Lenko, M. Pala, M. Svetlík, I. Karško, Th. Auner, J. Tomka, I. van Keulen, D. Rowland, P. Barragán a d. Študoval na Hudobnej a umeleckej univerzite mesta Viedeň, pôsobil ako lektor akadémie Konvergencií a Slovenského mládežníckeho orchestra. Účinkuje v komornom duu s klaviristkou A. Hučkovou, s ktorou nahral tvorbu R. Clarke a slovenských skladateľov pre violu a klavír. Pedagogicky pôsobí na Konzervatóriu v Bratislave.

daniel rumler / husle – študoval na Konzervatóriu v Pardubiciach (J. Kuchválek), na AMU v Prahe (J. Tomášek) a na švajčiarskej Hochschule Luzern – Musik (I. Karško, G. Carmignola). Pedagogické vzdelanie si doplnil na Hochschule Luzern – Musik v magisterskom študijnom programe Master in Musikpädagogik. V r. 2015—2017 pôsobil vo švajčiarskych

orchestroch Musikkollegium Winterthur a Sinfonieorchester Biel-Solothurn. Pôsobil ako člen skupiny 1. huslí v Slovenskej filharmónii. Pravidelne vystupuje s barokovým orchestrom Ensemble Corund Luzern a komorným orchestrom Camerata Zürich. Na Slovensku spolupracoval s umelcami ako A. Hučková, J. Krigovský, J. Lupták, M. Pala a M. Ruman. Ako komorný hráč vystúpil na festivaloch Konvergenzie, Lucerne Festival, Murten Classics, Konfrontácie Nitra. Ako lektor pôsobil v Slovenskom mládežníckom orchestri. Venuje sa aj kompozícii a aranžovaniu. Viaceré jeho transkripcie boli nahraté pre vydavateľstvo ECM (napr. CD *On an Overgrown Path*) a švajčiarsky rozhlas SRF.

nora skuta / klavír – je vyhľadávanou interpretkou v oblasti klasickej i súčasnej hudby. Účinkovala na medzinárodných festivaloch (Melos-Étos, Konvergenzie, BHS, Pražská jar, Grenzenlos-Berlin, Contrasts – Lvov, Varšavská hudobná jeseň, Salzburg Biennale Aspekte, StART, Osterfestspiele Salzburg, Dialoge-Salzburg, Bregenzer Festspiele, Drážďanské dni novej hudby, Ultraschall Berlin, München Biennale, Kunstfest Weimar, Milano Música, Mozartwochen Salzburg, Salzburger Festspiele, Wien Modern a i.). Komorná hra predstavuje dôležitú časť jej umeleckého profilu. Spolupracovala s významnými osobnosťami, skladateľmi, interpretmi, dirigentmi klasickej hudobnej scény a hudby 20. storočia (Phillips, Fenyö, Griffith, Schröder, Krauze, Andriessen, Reich, Rihm, Sciarrino, Kurtág, Furrer, Hosokawa, Lachenmann, Dusapin, Gubaidulina, Saunders, Lang, Kalitzke, Ollu, Haas). Je spoluzakladateľkou Opera aperta ensemble, vystupuje v klavírnom duu s manželom M. Skutom. Má bohatý repertoár aj v klasicke-romantickej literatúre. Z domácich umelcov má najdlhšiu a najbohatšiu spoluprácu s J. Luptákom a R. Šebestom. Od r. 2009 pôsobí v Österreichisches Ensemble für Neue Musik v Salzburgu. Uviedla množstvo premiér, jej diskografia obsahuje zväčša komorné nahrávky a profily skladateľov (Slovenský rozhlas, RTVS, ORF, Hudobný fond, Hevhetia, EMC, Naxos, NEOS, KAIROS, WDR 3). Jej sólový album *John Cage – Sonáty a interlúdiá pre preparovaný klavír* (Hevhetia 2005) je vysoko hodnotený v domácich i zahraničných odborných kruhoch. V Londýne bolo CD v r. 2007 vybrané do knihy renomovaného kritika *BBC Music Magazine* R. Thomasa *1001 Classical CDs you must hear before you die*.

adam štefunko / čembalo – prvé kontakty s hudbou získal na ZUŠ sv. Cecílie v Bratislave a v Bratislavskom chlapčenskom zbere. Po štúdiu klavíra na Konzervatóriu v Bratislave a čembala u A. Ferienčíkovej pokračoval v štúdiu historických klávesových nástrojov na JAMU v Brne (B. M. Willi, M. Hroch). Študoval na Súkromnej univerzite A. Brucknera v Linzi (A.-M. Dragosits). Momentálne sa venuje čembalovej hre u M. Knoblochovej na HAMU v Prahe. Aktívne sa zúčastnil majstrovských kurzov pod vedením umelcov ako R. Alessandrini, F. Bonizzoni, J-A. Bötticher, F. Corti, A. Häkkinen a T. Koopman. Je aktívny komorný hráč a hráč continua. Spolupracuje so súborom Musica aeterna pod vedením P. Zajíčka. Predstavil sa v koncertnom cykle Barbara Maria Willi uvádí a na festivalo Centonus Moraviae. Počas pandémie COVID-19 usporiadal online festival Baro Co. a precestoval slovenské mestá so vzdelávacím projektom *BaroCo – stará hudba stále mladá*. Spolupracoval s Operným štúdiom SND a Slovenským mládežníckym orchestrom v inscenácii Purcellovej opery *Dido a Aeneas*. V rámci scénického projektu *Viva la fama lor* na JAMU v Brne naštudoval diela Monteverdiho, hudobne viedol scénické uvedenie *Korunovácie Poppey* v Divadle na Orlí. So súborom Il Cuore Barocco (P. Zelenka) nahral album s dielami J. B. de Boismortiera, nominovaný na Radio_Head Awards. Od r. 2025 spolupracuje s hráčkou na barokovej priečnej flaute R. Kubínovou v súbore Festin des Muses. V r. 2024 vyhral 2. cenu v kategórii hra na čembale na Súťaži Nadácie B. Martinů v Prahe. V r. 2025 viedol súbor Sphaera sonantes na premiérach diel českých a slovenských piaristov 17. a 18. storočia na festivale Litomyšlské mládežníckej tradície. Venuje sa tiež kompozícii, absolvoval štúdium informatiky a kognitívnej vedy na Univerzite Komenského, študuje doktorandské štúdium na Univerzite Karlovej v Prahe.

eva šušková / spev – speváčka, pedagogička a lektorka. Pôsobí na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského, je umeleckou vedúcou projektu Superar. Formou hudobných workshopov a ateliérov sprostredkúva jedinečné umelecké zážitky, pri ktorých pracuje s vokálnymi, pohybovými a improvizáčnymi technikami a aktivitami zozbieranými v autorskej zbierke *Hlasotika*. Súčasne vedie odborné semináre zamerané na interpretáciu vokálnej hudby 20. a 21. storočia a súčasnosti. Aktuálne je tiež členkou tímu tvorcov metodík pre vzdelávaciu oblasť Umenie a kultúra v Národnom centre pre digitálnu transformáciu vzdelávania. Ako sólistka pôsobila doma aj v zahraničí, naštuodovala viaceré operné postavy. Je držiteľkou niekoľkých ocenení: Ceny Nadácie Tatra banky za umenie v kategórii Mladý tvorca (2013) a Hudba (2025) za autorstvo a interpretáciu albumu *Šušková/Adamčiak – Konštelácie/Permutácie*, víťazka Radio_Head Awards v kategórii Klasická hudba (2013, 2024) a mimoriadneho ocenenia za všetkých hudobných pedagógov a pedagogičky, ktorí sa podieľajú na vzdelávaní ďalších generácií mladých umelcov a umelkýň.

petra torkošová / zbormajsterka – je absolventkou VŠMU (B. Juhaňáková), od r. 2013 pôsobí ako dirigentka miešaného zboru Technik STU. Pod jej taktovkou zazneli premiéry diel mnohých slovenských autorov (Zavarský, Tóth, Borzík, Bernáth, Sloboda, Fulmek, Krchová, Valenta, Hochel). Spolupracovala na viacerých medzinárodných projektoch v Luxembursku, Taliansku, Maďarsku, v Čechách, Nemecku a Izraeli. Okrem a capella diel v posledných rokoch dirigovala aj vokálno-inštrumentálne diela, o i. *Magnifikat* J. Ruttera, Rossiniho *Petite Messe Solennelle*, ale aj rekviev Mozarta, Faurého, Durufliého a Brahmsa, v spolupráci s rôznymi orchestrami a komornými súborami (SOSR, Muchovo kvarteto, Hilaris Chamber Orchestra, Slovenský komorný orchester). So zborom Technik STU nahrála CD *Ľudové premeny* s úpravami ľudových piesní. Je externou členkou zboru Wiener Singakademie, s ktorým mala možnosť účinkovať v Mahlerových *Symfóniách* č. 2 a 3, ale aj *The Dream of Gerontius* Elgara v spolupráci s dirigentmi Th. Currentzisom a J. Hrušom. V Divadle Aréna spolupracovala na monodráme *Tiso*. Pôsobí na Katedre skladby a dirigovania VŠMU. Organizuje medzinárodné dirigentské kurzy v spolupráci s dirigentom R. Beckom. Predstavila sa aj s inými zborní, napr. Cantus, Voci Allegre, Lúčnica, Ad Una Corda, Spevácky zbor slovenských učiteľov, ale aj so Slovenským filharmonickým zborom, kde pôsobí ako hosťujúca dirigentka.

alan vizváry / husle – navštevoval Ľudovú školu umenia M. Ruppeldta (A. Mališková), Konzervatórium v Žiline (B. Urban), VŠMU v Bratislave (J. Skladaný) a Universität für Musik und darstellende Kunst vo Viedni (G. Hetzel, F. Samohyl). Počas štúdií mu bol po víťaznom konkurze umožnený recitál v Konzerthause vo Viedni s vynikajúcim kanadským klaviristom W. Delahuntom. V r. 1995 sa stal členom SKO Bohdana Warchala, kde pôsobil 2 roky. V r. 2014 – 2017 bol pedagógom na Cirkevnom konzervatóriu. V r. 2013 zaznela v Bratislave pod jeho vedením Mahlerova *Symfónia* č. 4 v úprave E. Steina/A. Schönberga, ktorá bola slovenskou premiérou. Je zakladateľom a umeleckým riaditeľom Hilaris Chamber Orchestra, ktorý viackrát účinkoval na festivaloch komornej hudby v Rakúsku a Nemecku. Členovia orchestra pravidelne organizujú v Moyzesovej sieni v Bratislave obľúbený cyklus „Serenády pre radosť“. Orchester sa viackrát predstavil na festivale Murten Classics vo Švajčiarsku, kde účinkoval ako umelecký vedúci HCO aj ako sólista. V r. 2021 nahrál DVD nahrávky s dielami Ysaÿea, Prokofieva a Suchoňa. Hrá na nástroji, ktorý vyrobila súčasná talianska husliarka A. Pedota, vyrobenom v Cremona v r. 2012 podľa modelu Guarneri del Gesù. V súčasnosti je členom orchestra Slovenskej filharmónie.

hilaris chamber orchestra – cieľom Hilaris Chamber Orchestra (HCO) je uvádzať to najlepšie z vážnej hudby a priniesť publiku nevšedný zážitok. Slovo „hilaris“ pochádza z latinčiny a znamená radosť. Zakladateľom orchestra je A. Vizváry, ktorý študoval vo

Viedni v triade 1. koncertného majstra Viedenských filharmonikov prof. G. Hetzela, členmi sú hráči bratislavských symfonických orchestrov. V r. 2020 získal HCO pod jeho vedením zlatú medailu na Vienna International Music Competition v konkurencii umelcov z celého sveta. Súbor, ktorý vznikol v r. 2014, pravidelne hostuje v Slovenskej filharmónii a spolupracoval s umelcami ako S. Houda Šaturová, A. Plachetka, R. Štúr a K. Zehnder. HCO účinkoval viackrát na festivaloch komornej hudby v Rakúsku a Nemecku. Členovia orchestra pravidelne organizujú v Bratislave cyklus „Serenády pre radosť“. HCO účinkoval na švajčiarskom festivale Murten Classics (2017, 2018, 2019) s A. Mikulskou a P. Baragánom. V r. 2019 nahral orchester CD *Tchaikovsky – Shostakovich*. Na medzinárodnej súťaži „Silk way“ v Moskve v r. 2021 získal 2. miesto v kategórii komorné ansámble pre krajiny z Európy, Ruska a Číny. V pandemickom r. 2021 zorganizoval HCO dva úspešné streamy koncertov s huslistom T. Kováčom a jazzovo-klasický večer Piazzolla – Chick Corea s E. a R. Vizváriovcami. V r. 2023 nahral HCO album *Piazzolla* so svetoznámu huslistkou R. Panfilí, účinkoval tiež na 100. výročí založenia SUIISA na festivale Murten Classics, koncert odvysielal švajčiarsky rozhlas. Na festivale Konvergencie sa HCO predstavil v projekte *Voices of the Holocaust* v Bratislave a Žiline. Manažérkou orchestra je huslistka Anežka Kara.

spevácky zbor technik stu – od r. 2013 zbor funguje pod vedením P. Torkošovej. Repertoár zboru zahŕňa diela všetkých štýlových období. Profilové CD *Ludové premeny* obsahuje nahrávky zborových úprav slovenských ľudových piesní (Cikker, Suchoň, Hrušovský, Cón, Hatrík). Úspešným projektom zboru je online výučbová knižnica pre zbory fungujúca od r. 2020. Teleso naštudovalo diela *Rekviem* G. Faurého a M. Duruflého v spolupráci s Orchestrom Zoe, Mucha Quartet a sólistami (H. Gulyás, L. Duchoňová, T. Šelc, P. Remenár, organista M. Štrbák). Repertoárovým prínosom bola Rossiniho *Petit Messe Solennelle*, ktorú so sólistami P. Mikulášom, M. Šimkom, L. Duchoňovou, L. Vojtko, klaviristkou J. Nagy Juhász a akordeonistom M. Ochodnickým zbor uviedol dvakrát: v Primaciálnom paláci i v Evanjelickom kostole sv. Trojice v Bratislave. Veľký úspech mal aj projekt Koncert zmyslov (Tmava, Bratislava). Galakonzert k 70. výročiu vzniku VUS Technik STU bol v r. 2023 vo Veľkom koncertnom štúdiu Slovenského rozhlasu. Oblúbenou súčasťou repertoáru sa stala *Jazzová omša* B. Chilcotta, ktorú Technik uviedol nielen v Bratislave, ale aj v iných mestách v spolupráci s J. Valičkom, J. Prievozníkom a M. Uhliarikom. Medzi úspechy Techniku patrí zlaté pásmo a cena Grand Prix zo súťaže Bratislava Spring Festival (2023). V r. 2024 zbor získal medzinárodné ocenenie za interpretáciu sakrálneho diela (A. Lotti: *Crucifixus*), tiež cenu za prínos do zborovej interpretácie na súťaži Sparkling Voices v Srbsku. Zbor je k dispozícii študentom dirigovania VŠMU na ich záverečných koncertoch a pomáha tak vychovávať nových zborových dirigentov.

tím festivalu / jozef lupťák / lea majerčáková / andrej šuba / zuzana čičelová
mária hejtmánková / ivica horáková / mária boháčová / ema lucká / alžbeta harvancová
naike škorecová / juraj smeja / branislav lelák / lubomír dait / mnohí ďalší spolupracovníci,
dodávatelia, technici, fotografi a tiež náš fantastický dobrovoľnícky tím

umelecký riaditeľ / Jozef Lupták

dramaturgia / Vladimír Godár / Jozef Lupták / Andrej Šuba

texty a redakcia bulletinu / Andrej Šuba / Mária Boháčová

jazyková korektúra / Mária Boháčová / Mária Hejtmánková

preklady / John Minahane / Andrej Šuba

grafický dizajn festivalu / Zuzana Čičelová

fotografie / Daniela Meressa Rusnoková / Jarmila Uhlíková / Lubomír Dait

zmena programu a účinkujúcich vyhradená

medzinárodný
festival
komornej hudby **2026**

festival sa koná pod záštitou
primátora hlavného mesta SR
bratislavy **matúša valla**

hlavní partneri

NADÁCIA
Slovenskej sporiteľne

partneri

TERRA
PARNA

mediálni partneri

podakovanie / Vladovi a Katke Godárovým za dôveru a inšpiratívne nápady;

- / festivalovému tímu – za aktivitu, nasadenie a trpezlivosť v časoch neistoty;
- / umelcom – za profesionalitu, ale aj za spoločnú radosť z hudby;
- / vám, návštevníkom, ktorí ste prišli a kúpili si vstupenku. Aj vďaka vám môžeme pokračovať ďalej;
- / za každú formu podpory, či už finančnú, mediálnu, produktovú, ale aj psychickú. Je to pre nás veľmi dôležité a nesmierne cenné.

k o n v e r z i e

konvergenzie

medzinárodný
festival
komornej hudby 2026

godár / tavener / bach

passio

velkonočná meditácia

bratislava

28 / 3 / 2026

iva bittová / jozef lupták
daniel pastirčák

žilina

29 / 3 / 2026

iva bittová / jozef lupták

róbert bezák / daniel pastirčák zaznam

konvergenzie.sk

 facebook.com/konvergenzie

 festival_konvergenzie

 youtube.com/FestivalKonvergenzie

